

نگاهن جي حفاظت ڪريو

08-February-2018

هفتيوار سننن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سننن پريو بيان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدَ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نگاهن جي حفاظت ڪريو

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ إِلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ (مون سنّتِ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

منا منا اسلامي ڀائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتڪاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندؤ اعتڪاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زمر يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتڪاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتڪاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتڪاف جي نيت ڪري، ڪجهه دير ذڪرُ الله ڪري پوءِ جو چاهي ڪري (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو).

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: جنهن قرآنِ پاڪ پڙهيو، رَبِّ ڪريم جي حمد ڪئي، نبي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهيو ۽ پنهنجي رَبِّ ڪريم کان بخشش گهري ته ان ڀلائي کي پنهنجي جڳهه تان ٽلاش ڪري ورتو. (شعب اليمان، ج. 2، ص. 373، حديث 2084)

گرچہ ہیں بے حد تصور تم ہو عَفْوٌ و عَفْوَرٌ
بِحُشِّ دُو جُرْمِ و حَظَا تَمِ پَه ڪروڙوں دُرُودِ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون

نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ» يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

✽ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ✽ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ✽
ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ✽ ڌڪو وغيره لڳو ته
صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ✽ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اذْكَرُ اللهُ، تُؤْبَا إِلَيْهِ
الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند
آواز سان جواب ڏيندس ✽ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽
انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

گناهن کان حفاظت جي نرالي دعا

حضرت سيدنا يونس بن يوسف رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي زماني جي مشهور
اولياءِ سڳورن مان هئا. گهڻو وقت مسجد ۾ گذاريندا هئا ۽ پنهنجي رَبِّ
ڪريم جي عبادت ۾ مشغول رهندا هئا. انهن پنهنجي جواني الله عَزَّوَجَلَّ جي
عبادت جي لاءِ وقف ڪئي هئي. هڪ ڀيري پاڻ مسجد مان ٻاهر اچي رهيا هئا
ته اوچتو وات تي هڪ نوجوان عورت تي نظر پئجي وئي ۽ دل ڪجهه دير جي
لاءِ ان ڏانهن مائل ٿي پر پوءِ هڪدم پنهنجي هن فعل تي شرمسار ٿيا ۽
بارگاهِ الهي ۾ دعا جي لاءِ هٿ ڪنيا ۽ هنن لفظن سان دعا گهرڻ لڳا: اي
منهنجا پاڪ پروردگار عَزَّوَجَلَّ! بيشڪ تو مون کي اڪيون عطا ڪيون جيڪا
تمام وڏي نعمت آهي پر مون کي خطرو لڳي رهيو آهي ته ڪٿي هنن اڪين

جي ڪري مان عذاب ۾ مبتلا نه ٿي وڃان ۽ هي اڪيون منهنجي هلاڪت جو سبب نه بڻجي وڃن، اي منهنجا پاڪ پروردگار **عَزَّوَجَلَّ**! تون منهنجي اڪين جو نور ڪسي ڇڏ. جيئن ئي پاڻ دُعا مان فارغ ٿيا، سندن اڪين جي روشني ختم ٿي چڪي هئي ۽ پاڻ نابين ٿي ويا هئا، پوءِ پاڻ پنهنجي پائتي کي پاڻ سان گڏ رکندا هئا جيڪو نمازن جي وقت ۾ اوهان کي مسجد تائين وٺي ويندو هو ۽ ٻين معاملن ۾ به اوهان ان کان مدد وٺندا هئا. سندن پائتو اوهان کي مسجد ۾ ڇڏي پاڻ ٻارن سان ڪيڏڻ لڳندو هو. جڏهن اوهان کي ڪا حاجت ٿيندي هئي ته ان کي سڏيندا هئا اهڙي طرح وقت گذرندو رهيو.

هڪ ڀيري پاڻ مسجد ۾ هئا ته اوهان کي پنهنجي جسم تي ڪا شيءِ هلندي محسوس ٿي، پاڻ پائتي کي آواز ڏنو پر هو ٻارن سان راند ۾ مصروف رهيو ۽ اوهان وٽ اچي نه سگهيو. اوهان کي خطرو هو ته ڪو نقصان نه پهچائي. پوءِ پاڻ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ ٻيهر فرياد ڪيو اي منهنجا موليٰ! هاڻي مون کي اهو خوف آهي ته جيڪڏهن منهنجي روشني واپس موٽي نه آئي ته ڪڏهن اها منهنجي لاءِ آزمائش ۽ خواري جو سبب نه بڻجي وڃي، ڇاڪاڻ ته مان هاڻي ڏسي ته نه ٿو سگهان، ڪو مُوذي جانور مون کي نقصان پهچائي سگهي ٿو ۽ هر هر پنهنجي حاجتن کي پورو ڪرڻ جي لاءِ ٻين جي مدد ڏرڪار هوندي آهي جنهن سبب مون کي گهڻي تڪليف ٿيندي آهي، اي منهنجا مالڪ ۽ مختار پروردگار **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي منهنجو نور موٽائي ڏي ته جيئن مان رُسوائي ۽ ماڻهن جي مُحتاجي کان بچي وڃان.

حضرت سيدنا مالڪ بن انس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا ته اڃا هو پنهنجي دُعا کان فارغ به نه ٿيو هو جو انهن جي اڪين جو نور موٽي آيو ۽ هاڻي هو پاڻ ٻين جي مدد جي بغير پنهنجي گهر ڏانهن روانو ٿي ويو، مون اوهان کي ٻنهي حالتن ۾ ڏٺو يعني هن حال ۾ به ڏٺو ته اوهان جي بينائي ختم ٿي چڪي هئي ۽ هن حالت ۾ به ڏٺو ته دعا جي برڪت سان اوهان کي ٻيهر اڪين جي نعمت عطا ڪئي وئي. اوهان پهريان وانگر هاڻي به پاڻ مسجد ڏانهن ويندا هئا ۽

پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪندا هئا. (عيون الحكايت ، الحكايت السابعة الاربعون بعد المائة ص ۱۶۵)

میں ننڍي نگاهين رکھون ڪاش اڪثر عطا ڪر دے شرم و حيا يالی
هميشه ڪرون ڪاش پردے میں پردہ تو پيڪر حيا ڪا بنا يالی

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته اسان جا بزرگ سڳورا رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ڪيترا عظيم هوندا هئا، انهن مُبارڪ هستين کي جيڪڏهن ڪنهن ڪم ۾ آخرت جو فائدو نظر ايندو هو ته ان جي خاطر دُنياوي نقصان جي پروا نه ڪندا هئا پر دُنياوي نفعي جي خاطر آخرت جو نقصان هرگز هرگز برداشت نه ڪندا هئا.

جيئن ته بيان ڪيل حڪايت مان معلوم ٿيو ته الله ڪريم جي مُقَرَّب ولي حضرت سَيِّدُنَا يونس بن يوسُف رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪي اها ڳالهه ته منظور هئي ته انهن جي اکين جو نور وڃي ٿو ته پلي وڃي، پر ان جي اک سان الله ڪريم جي نافرمانِي هرگز هرگز نه ٿيڻ گهرجي. الله ڪريم انهن بزرگن جي صدقي اسان کي به بدنگاهي کان بچڻ، پنهنجي هرهر عضو کي گناهن کان محفوظ رکڻ خاص ڪري اکين جو قفلِ مدينه لڳائڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

آقا کي حيا سے جھلي رهتي نظر اڪثر
آکھوں میں سرِ حشر نہ بھر جائے کہیں آگ
آکھوں ۾ مرے بھائی لڳا قفلِ مدينه
آکھوں ۾ مرے بھائی لڳا قفلِ مدينه
آکھوں ڪا زباں ڪا دے خدا قفلِ مدينه

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

نگاه جي اهميت

منا منا اسلامي ڀائرو! بدقسمتي سان جهڙي طرح ماڻهو ڳالهائڻ ۾ بيباڪ آهي، اهڙي طرح ڏسڻ ۾ به بيباڪ آهي، ان کي احساس تائين به نه آهي ته ڏسڻ به هڪ اهڙو عمل آهي جيڪو ان جي لاءِ ثواب يا عذاب جو سبب بڻجي سگهي ٿو. مثال طور جيڪڏهن پنهنجي ماءُ کي محبت ڀري نگاه سان نهاري ٿو ته هڪ مقبول حج جو ثواب ملندو آهي ۽ جيڪڏهن غير محرم کي شهوت سان ڏسي ٿو ته عذابِ نار جو حق دار ٿيندو آهي چوٽه غير محرم عورت کي ڏسڻ انسان جو نه شيطان جو ڪم آهي. جيئن ته

حضرت سيدنا عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه کان مروِي آهي ته حضور نبي پاڪ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو فرمان آهي: **الْبُرَاةُ عَوْرَةٌ فَإِذَا حَرَجْتَ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ** عورت عورت (يعني لڪائڻ جي شيء) آهي جڏهن هو نڪرندي آهي ته شيطان ان کي جهاتي پائي ڏسندو آهي. (ترمذي، ڪتاب الرضاع، باب: ۲، ۳۹۲/۱۸۰، حديث: ۱۱۷۶)

حُجَّةُ الإسلام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: جيڪو شخص پنهنجي اکين کي بند ڪرڻ تي قادر ناهي هوندو اهو پنهنجي شرمگاه جي به حفاظت نٿو ڪري سگهي. (احياء علوم الدين، ڪتاب ڪسرالشهوتين، ۳/ ۱۲۵)

ديءَ ”نفلِ مدينه“ آنڪھون ڪا واسطه چار يار ڪا يارٽ

نظر جي حفاظت جي اهميت جو اندازو هن ڳالهه مان به لڳائي سگهجي ٿو ته قرآن پاڪ ۾ هن جي باري ۾ وڏو واضح حڪم ارشاد ٿيو آهي، جيئن سيپارو 18 سوره نور جي آيت نمبر 30 ۾ ارشادِ رباني آهي:

ترجمو ڪنز الایمان: مسلمان مردن کي حڪم ڏي ته پنهنجي نظر جهڪي رکن ۽ پنهنجي شرمگاهن جي حفاظت ڪن اهو انهن جي واسطي گهڻو پاڪيزه آهي بيشڪ الله کي انهن جي ڪمن جي خبر آهي.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَرَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

خَيْرٌ لِّمَنْ يَصْنَعُونَ

دعوتِ اسلامي جي اشاعي اداري مڪتبه المدينه جو ڪتاب ”مختصر منهاج العابدین“ جي صفحي نمبر 62 تي آهي هتي نگاهون هيٺ رکڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي ۽ ٻانهي تي لازم آهي ته پنهنجي مالڪ جي حڪم تي عمل ڪري نه ته اهو بي ادب قرار ڏنو ويندو ۽ ان کي روڪي مالڪ جي بارگاه ۾ حاضري جي اجازت نه ڏني ويندي ۽ آيت سڳوري ۾ اهو جيڪو فرمايو ويو: **ذَلِكَ أَدْنَىٰ** هي ان جي لاءِ پاڪيزه آهي يعني ان جي دلين کي پاڪ ڪرڻ ۽ ان جي پلائي کي وڌائڻ وارو آهي. هن فرمان مان باخبر ڪيو ويو ته نگاهن کي هيٺ رکڻ ۾ دل جي پاڪيزگي ۽ عبادت ۽ پلائي جي ڪثرت آهي. ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن توهان پنهنجي نگاه کي نه روڪيندو ۽ ان جي لڳام ڍري ڇڏي ڏيندو ته اها لايهني شين کي ڏسندي ۽ جيڪڏهن الله پاڪ جي رحمت شامل حال نه ٿي ته توهان هلاڪ ٿي ويندو. ان ڪري يا ته توهان حرام کي ڏسنو ته گناه ۾ پئجي ويندو يا وري مباح ڏانهن نگاه ڪندو ته توهان جي دل ان ۾ مشغول ٿي ويندي ۽ توهان کي ان جي ڪري مختلف وسوسا ۽ خيال ايندا، آخرڪار توهان جي دل پلائي کان غافل ٿي انهيءَ ۾ لڳل رهندي. (مختصر منهاج العابدین، ص ۶۲)

ياد رکو! جهڙي طرح قرآن پاڪ ۾ الله پاڪ بد نگاهي کان بچڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي، اهڙي طرح ڪوڙ احاديث مبارڪه ۾ به مسلمان مردن کي نگاهون جهڪائي رکڻ ۽ الله پاڪ جي حرام ڪيل شين کي ڏسڻ کان بچڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي. اچو! هن باري ۾ 3 فرمانِ مُصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ٻڌو:

نگاهون هيٺ رکڻ جي باري ۾ 3 حديث سڳوريون

فرمايائون: ”توهان راهن ۾ ويهڻ کان بچو.“ صحابه ڪرام **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ** عرض ڪيو: يا رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ!** راهن ۾ ويهڻ کان بغير اسان جو چارو ناهي، اسان اتي ويهي ڳالهيون ڪيون ٿا. ارشاد فرمايائون: جيڪڏهن راهن ۾ ويهڻ بغير توهان جو ڪو چارو ناهي ته راه جو حق ادا ڪريو. صحابه ڪرام **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ** عرض ڪيو: راه جو حق ڪهڙو آهي؟ ارشاد فرمايائون:

نظر هيٺ رکڻ، تڪليف ڏيڻ واري شيءِ کي پري ڪرڻ. سلام جو جواب ڏيڻ، نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ بُرائي کان منع ڪرڻ. (بخاري، ڪتاب المظالم والغصب، باب افئيه الدورو الجلوس فيها والجلوس علي الصدقات، ۱۳۲/۲، الحديث: ۲۴۶۵)

فرمايائون: توهان ضرور پنهنجون نظرون هيٺ جهڪائي رکندو ۽ پنهنجي شرمگاهن جي حفاظت ڪندو ۽ پنهنجا چهرا سڌا رکندو يا وري الله عَزَّوَجَلَّ توهان جو شڪليون بگاڙي ڇڏيندو.“ (معجم كبير، ۲۰۸/۸، حديث: ۷۸۴۰)

فرمايائون: هڪڙي نظر کان پوءِ ٻي نظر نه ڪريو (يعني جيڪڏهن اوچتو بنا ارادي جي ڪنهن عورت تي نظر پوي ته فوراً نظر هٽائي ۽ ٻيهر نظر نه ڪري) جو پهرين نظر جائز ۽ ٻي ناجائز آهي. (ابو داود، ڪتاب النكاح، باب ما يؤمر به من غض البصر، ۲/۳۵۸، حديث: ۲۱۴۹ ملقطاً)

هر گھڙي شرم و حيا سے بس رہے نچي نظر پيڪر شرم و حيا بن کر رهوں آقا مدام
پهرين نظر مان ڇا مراد آهي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل ٽين حديث پاڪ کي ڪجهه نادان غلط انداز ۾ بيان ڪندي مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ڪجهه اهڙي طرح چوندي ٻڌا ويندا آهن ته ”پهرين نظر مُعاف آهي“، تنهنڪري هو پنهنجي نظر هٽائڻ تي نتا ۽ مسلسل بدنگاهي ڪندا رهندا آهن. حالانڪ پهرين نظر مُعاف اها آهي جيڪا عورت تي بي اختيار پئجي وئي هجي ۽ هڪدم هٽائي وئي، ڄاڻي وائي پهرين نظر به حرام ۽ جهٽ ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. جيئن ته حڪيم الأمت مُفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته پهرين نگاه مان مُراد اها نگاه آهي جيڪا بغير قُصْد (يعني ارادي جي بغير) اجنبِي عورت تي پئجي وڃي ۽ ٻي نگاه مان مُراد ٻيهر ان کي قُصْداً (يعني ڄاڻي وائي) ڏسڻ آهي. جيڪڏهن پهرين نظر به ٽڪائي رکي ته به ٻي نگاه جي حڪم ۾ هوندي ۽ ان (پهرين نظر ڪرڻ) تي به گناه ٿيندو. (مرآة المناجیح، ۱۷/۵)

عورت ڏانهن نهارڻ جو حڪم

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”پردي جي باري

۾ سوال جواب“ صفحہ نمبر 30 تي شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** مرد جي غير عورت جي چھري کي ڏسڻ يا نہ ڏسڻ جي باري ۾ هڪ سوال جو جواب ڏيندي ڪجهه ائين تحرير ڪن ٿا: (مرد اجنبی عورت جو چھرو) نہ ڏسي. جيتوڻيڪ ضرورت پوڻ تي ڪجهه شرطن سان گڏ ڏسي سگھي ٿو، ان جون ڪجهه صورتون بيان ڪندي صدر الشريعه، بدر الطريفة حضرت علامہ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: اجنبی عورت ڏانهن ڏسڻ جو حڪم هي آهي تہ (ضرورت جي وقت) اُن جي چھري ۽ هٿ جي تري جي طرف نظر ڪرڻ جائز آهي ڇاڪاڻ تہ ان جي ضرورت پوندي آهي جو ڪڏهن ان جي موافق يا مخالف گواهي ڏيڻي پوندي آهي يا فيصلو ڪرڻو هوندو آهي جيڪڏهن اُن کي نہ ڏٺو هجي تہ ڪيئن گواهي ڏيئي سگھي ٿو تہ هن ائين ڪيو آهي. ان جي طرف ڏسڻ ۾ بہ اهو ئي شرط آهي تہ شهوت جو خطرو نہ هجي ۽ هونءَ بہ ضرورت آهي جو (اڇڪلهه گهٽين بازارن ۾) گھڻيون عورتون گھر کان ٻاهر اينديون وينديون آهن تنهن ڪري ان کان بچڻ بہ مشڪل آهي، ڪجهه عالمن پيرن ڏانهن ڏسڻ کي بہ جائز چيو آهي. (ايضاً ص 89) وڌيڪ فرمائن ٿا: اجنبی عورت جي چھري جي طرف جيتوڻيڪ نظر جائز آهي جڏهن تہ شهوت جو خطرو نہ هجي پر هي زمانو فتني جو آهي هن زماني ۾ اهڙا ماڻهو ڪٿي جهڙا اڳوڻي زماني ۾ هئا تنهنڪري هن زماني ۾ ان (يعني چھري) کي ڏسڻ جي منع ڪئي ويندي سواءِ گواھ ۽ قاضي جي لاءِ چوٽه ضرورت جي ڪري انهن جي لاءِ نگاهه ڪرڻ جائز آهي. (پردے کے بارے ۾ سوال جواب، ص 30)

ياد رهي! هڪ مسلمان جي لاءِ ان ڳالهه جو علم حاصل ڪرڻ ضروري آهي چوٽه اسلام ان کي ڪن عورتن کان پردو ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي ۽ ڪن عورتن کان پردو نہ ڪرڻ جي اجازت ڏني آهي. اچو! ٻڌون ٿا تہ مرد جو ڪن ڪن عورتن کان پردو آهي، جيئن تہ

مرد جو ڪنهن ڪنهن سان پردو آهي؟

امير اهلستت رَأَيْتُ بَرَكَاتَهُمُ الْعَالِيَةَ فرمائن ٿا: مرد جو پنهنجي ماميءَ، چاچيءَ، ڀاڄائيءَ، پنهنجي گهرواري جي پيٽ وغيره رشتيدارن سان به پردو آهي. زباني ڀاءُ پيٽ، زباني ماءُ پٽ، ۽ زباني پيءُ ۽ ڌيءُ هر به پردو آهي ايتري تائين جو نپائڻ لاءِ ورتل ٻار (جڏهن مرد ۽ عورت جا معاملو سمجهڻ لڳي ته) ان کان به پردو آهي البت ڪير جي رشتن ۾ پردو نه آهي مثال طور رضاعي ماءُ پٽ ۽ رضاعي ڀاءُ پيٽ ۾ پردو ناهي. (ڪربلا ڪا خوني منظر، ص ۳۳)

زبان اور آنکھوں کا قتلِ مدینه عطا ہو چئے مصطفیٰ یالی

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا اسلامي ڀائرو! نگاهن جي حفاظت جي معاملي ۾ جيڪڏهن اسان الله وارن جي سيرت جو مطالعو ڪريون ته اسان کي نصيحت جا ڪوڙ مدني گل ملندا، مثلاً اهي حضرات شرعي احڪام جا پابند هوندا آهن، مٿي کان پيرن تائين شرم ۽ حيا جا پيڪر هوندا آهن، بين عضوئن سان گڏوگڏ اکين جي حفاظت جي معاملي ۾ انهن جو زبردست مدني ذهن بڻيل هوندو آهي، جيڪي غير محرم کان ڳالهه ڪرڻ ته رهيو پري انهن ڏانهن ڏسڻ کان به پنهنجو پاڻ کي بچائيندا آهن. اچو! ترغيب طور 3 ايمان افروز واقعا ٻڌون ٿا ۽ نصيحت جا مدني گل چونڊي پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجائڻ جي ڪوشش ڪريو اسان به نيت ڪريون ٿا ته حڪم شريعت تي عمل ڪندي هن الله وارن جي ادا ڪندي پنهنجي نظر جي حفاظت ڪنداسين، إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

هميشه مٿو ۽ اکيون جهڪائي رکندا هئا!

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”احياءُ العلوم“ جلد: 1 صفحي نمبر 529 تي آهي: منقول آهي ته حضرت سيدنا ربيع بن خيثر رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هميشه مٿو ۽ اکيون جهڪائي رکندا هئا ايستائين جو ڪي

ماڻهو اوهان کي نابين سمجهندا هئا. پاڻ 20 سال حضرت سيدنا عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي گهر حاضر ٿيندا رهيا، جڏهن حضرت سيدنا ابن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي ٻانهيءَ انهن کي ايندي ڏسندي ته چوندي هئي: ”پاڻ (حضرت سيدنا ابن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) جا نابين دوست تشريف فرما ٿيا آهن.“ حضرت سيدنا عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان جي ڳالهه ٻڌي مرڪي پوندا هئا. پاڻ جڏهن دروازو کڙڪائيندا هئا، ٻانهيءَ ٻاهر نڪرندي هئي ته پاڻ کي مٿو ۽ اکيون جهڪايل ڏسندي. حضرت سيدنا عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جڏهن حضرت سيدنا ربيع بن خيثم رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ڏسندا هئا ته اها آيتِ مقدسه تلاوت ڪندا هئا:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ اي محبوب خوشخبري
ٻڌاءِ انهن نوڙت وارن کي

وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

(پ 17، الحج: 34)

۽ (آيت سڳوري تلاوت ڪرڻ کان بعد) فرمائيندا هئا: خدا جو قسم! جيڪڏهن حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ توهان کي ڏسن ها ته توکان خوش ٿين ها. هڪ روايت ۾ آهي ته پاڻ پسند ڪن ها. هڪ روايت ۾ آهي ته اوهان کي ڏسي مسڪرائن ها. (احياء العلوم، ڪتاب اسرار الصلاة، الباب الثالث، حكايات واخبار في صلاة الخاشعين، 1/232)

اڪين جو قفل مدينه

حضرت سيدنا حسان بن ابي سنان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نماز عيد جي لاءِ ويا. جڏهن واپس گهر موٽيا ته پاڻ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ جي گهرواريءَ چوڻ لڳي: اڄ اوهان ڪيترين عورتن کي ڏٺو؟ پاڻ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ خاموش رهيا، جڏهن انهن گهڻو اصرار ڪيو ته پاڻ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون: گهران نڪرڻ کان وٺي، توهان وٽ واپس موٽڻ تائين آئون پنهنجي (پيرن) آڱوڻن ڏانهن ڏسندو رهيس. (ڪتاب الأروع، موسوعه ابن ابي الدنيا، 1/205)

نرسن جي ڪري اڪيون بند ڪري ويندا هئا

مختلف اسلامي ڀائرن جو بيان آهي ته اسان جڏهن حاجي زم زم رضا عطاري رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ کي اسپتال ڪڍي ويندا هئاسين ته پاڻ اڪثر پنهنجون اڪيون

بند ڪندا هئا ۽ ان جي وضاحت ڪجهه ائين ڪندا هئا ته اسپتال ۾ نرسون وغيره هونديون آهن، مان ڊچان ٿو ڪٿي ائين نه ٿئي جو انهن تي نگاهه پوي ۽ انهيءَ حالت ۾ منهنجو رُوح پرواز ڪري وڃي. رڪن شوريٰ حاجي ابو رضا محمد علي عطاري جو بيان آهي ته هڪ ڀيرو مان اسپتال ۾ سندن عيادت جي لاءِ موجود هئس، انهيءَ دوران مون ڏٺو ته پاڻ ٻار ٻار اڪيون بند ڪري رهيا آهن. مون سمجهيو شايد انهن کي ننڊ اچي رهي آهي، ان ڪري مون اجازت گهري ته اوهان سمهي رهو مان هلاڻ ٿو، ته فرمايائون: اوهان تشریف رکو، مون کي ننڊ نه پئي اچي بلڪ نرسن جي سامهون اچڻ جي انديشي تي اڪيون بند ڪيان ٿو ته جيئن انهن تي نگاهه نه پوي. (محبوب عطار کي 122 حڪايات، ص ۵۲)

بولوں نہ فضول اور رہیں نیچی نگاہیں آکھوں کا زہاں کا دے خدا قفلِ مدینہ

سَمِعَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهان ته الله وارا نگاهن جي حفاظت جي معاملي ۾ ڪيتري قدر حساس طبيعت وارا هوندا هئا، جيڪي طاقت هئڻ جي باوجود به غير عورتن کي ڏسڻ کان پنهنجو پاڻ کي بچائڻ جي هر ممڪن ڪوشش ڪندا آهن، انهن کي هن ڳالهه جو ڪامل يقين هوندو آهي ته ڪوئي ڏسي نه ڏسي الله پاڪ ته ڏسي رهيو آهي. اي ڪاش! نگاهن جي حفاظت جو اهو مدني جذبو اسان کي به نصيب ٿي وڃي ۽ اسان به اڪين به اڪين جو قفلِ مدینہ لڳائڻ وارا بڻجي وڃون.

اڪين جي حفاظت تي استقامت جو هڪ بهترين طريقو هي آهي ته اسان وقت بوقت پنهنجو محاسبو ڪندا رهون، مثال طور پنهنجو پاڻ سان ائين مخاطب ٿي فڪرِ مدینہ ڪريو ته اي ٻانهي! توکي الله پاڪ اڪين جهڙي نعمت عطا ڪئي آهي جن جي مدد سان تون جيڪو چاهين ڏسي سگهين ٿو، پر ٿورو سوچ ته تو انهن کي ڪهڙي طرح استعمال ڪيو؟ مثال طور رستو پار ڪرڻ، علمِ دين سکڻ سيکارڻ، تلاوتِ قرآن ڪرڻ، بيتُ الله شريف، گنبدِ خضريٰ، مقاماتِ مقدسه، والدين ۽ نيڪ ماڻهن جي زيارت ڪرڻ ۾ انهن کان مدد ورتي

يا مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ اجنبِي عورتن کي ڏسڻ امردن يعني بي ريش چوڪرن کي لڏت سان ڏسڻ، ڪنهن جي کليل اُوگهڙ ڏسڻ، فلمون ڊراما ڏسڻ، اخبارات ۾ شايع ٿيندڙ نامحرم عورتن وغيره جون تصويرون ڏسڻ، عورتن جي تصويرن تي مشتمل وڏا وڏا اشتهاري بورڊ ڏسڻ، ڪنهن جو خط يا تحرير بلااجازت پڙهڻ، ڪمپيوٽر يا موبائل تي فحش تصويرون يا ويڊيوز ڏسڻ، ڪنهن جي گهر ۾ نظر ڪري، يا هيڏانهن هوڏانهن فضول ڏسڻ ۾ انهن کان مدد ورتي؟ افسوس! جو توکي ته انهن اکين کي پاڪيزه رکڻ جو حڪم ڏنو ويو هو، توکي ته پنهنجي رب ڪريم، ان جي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام ۽ اهل بيت اطهار رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ، اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ۽ جنت جي زيارت جو مشتاق هئڻ گهرجي، ان جي لاءِ ضروري هو ته تنهنجي نگاهون دنيا ۾ ڪنهن حرام ۽ فضول شيءِ تي نه بيهن ها، پر افسوس! اهي پاڪيزه نه رهي سگهيون، اڄ توکي حرام شيون ڏسڻ ۾ گهڻي لڏت محسوس ٿيندي آهي پر ياد رکجان! حرام نگاه سان پرڻ واري انهن اکين ۾ هڪ ڏينهن باه پري ويندي، تنهنجون اکيون ته ايتريون نازڪ آهن جو ننڍي کان ننڍو مچر يا واريءَ جو ڪوئي ذرو انهن ۾ پئجي وڃي تڪليف جي شدت سبب تنهنجو سڄو جسم تڙپڻ لڳندو آهي، اُس ۾ اوچتو ڪنهن بند ڪمري ۾ وڃڻ تي تنهنجي ڏسڻ جي صلاحيت ايتري ڪمزور ٿي ويندي آهي جو ويجهو پيل شيءِ به ڏسڻ ۾ ناهي ايندي، پوءِ پنهنجو پاڻ کي ائين ڊيچار ته آه صد آه! جيڪڏهن انهن اکين کي بدنگاهي ڪرڻ ۽ الله پاڪ جي حرام ڪيل شين کي ڏسڻ جي سبب بروز قيامت عذاب ڏنو ويو ته منهنجو ڇا ٿيندو؟ اچو! هاڻي بدنگاهي جي سزائن جي باري ۾ 3 روايتون ٻڌو ۽ عبرت حاصل ڪريو، جيئن ته

(1) بدنگاهي جي سزا

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: هڪ شخص نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ اقدس ۾ حاضر ٿيو، ان جو رت وهي رهيو هو، رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي ارشاد فرمائون: توکي ڇا ٿيو آهي؟ ان عرض

ڪيو: مون وٽان هڪ عورت گذري ته مون انهن ڏانهن نهاريو ۽ منهنجي نگاهون مسلسل ان جو پيڇو ڪنديون رهيون جو اوچتو منهنجي اڳيان هڪ ديوار اچي وئي جنهن مون کي زخمي ڪري ڇڏيو ۽ جنهن منهنجو هي حال ڪري ڇڏيو جنهن کي توهان ڏسي رهيا آهيو.“ ته نبي اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”الله عَزَّ وَجَلَّ جڏهن ڪنهن ٻانهي سان ڀلائي جو ارادو ڪندو آهي ته ان کي دنيا ئي ۾ انهيءَ جي سزا ڏيئي ڇڏيندو آهي. (مجمع الزوائد ، كتاب التوبة ، باب فيمن عوقب بذنبه في الدنيا ١٠٠/ ٣١٣ ، رقم: ١٧٤٧١)

(2) اڪين ۾ باهه پري ويندي

حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سيّدنا امام محمد غزالي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل ڪن ٿا: جيڪو پنهنجي اڪين کي حرام نظر کان پريندو الله پاڪ قيامت جي ڏينهن ان جي اڪين کي باهه کان پري ڇڏيندو. (مكاشفة القلوب، ص ١٠)

(3) باهه جي سرائي

حضرت سيّدنا علامه عبدالرحمن بن جوزي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل ڪن ٿا: عورت جي محاسن (يعني حسن ۽ جمال) کي ڏسڻ ابليس جي تيرن مان زهر ۾ ٻڌل هڪ تير آهي، جنهن نامحرم کان اک جي حفاظت نه ڪئي ان جي اک ۾ بروز قيامت باهه جي سرائي ڦيري ويندي. (بحر الدموع، ص ١٧١)

غور ڪريو! سرمو لڳائيندي اسان جا هٿ ڏڪندا آهن، جيڪڏهن سرمي جي سرائي اک ۾ هلڪي به ٽڪرائجي يا سرمو ٿورو تيز هجي ته اسان جون دانهون نڪرڻ لڳنديون آهن، جڏهن اسان کي سرمي جي معمولي سرائي تڙپائي ڇڏيندي آهي ته بدنگاهي جي سبب جيڪڏهن الله عَزَّ وَجَلَّ ناراض ٿي وڃي ۽ اسان جي اک ۾ باهه جي سرائي ڦيري وڃي ته اسان جو ڇا ٿيندو. بد قسمتي کان اڄ ڪلهه ماڻهو بدنگاهي جا ايتري قدر عادي ٿي چڪا آهن جو مَعَاذَ اللهِ ثُمَّ مَعَاذَ اللهِ جيسيتائين غير محرم عورتن کي ڏسندا ناهن انهن کي چين ناهي ايندو، اهي پنهنجي هن مذموم (گهٽيا) مقصد جي حاصل ڪرڻ جي خاطر بازارن، شاپنگ سينٽرن، تفريح گاهن، الغرض جتي جتي بي پرده عورتن جو

مجموعو هوندو آهي اتي گهمندا وتندا، خوب بد نگاهي ڪندا ۽ پنهنجي دنيا ۽ آخرت جي بربادي جو سامان ڪندا آهن. اسان غور ڪريون ڇا اسان پنهنجي موت کي وساري ويناسين؟ ڇا اسان کي مغفرت جو پروانو ملي ويو؟ ڇا اسان اڳوڻين امتن تي ٿيندڙ عذاب وساري ڇڏيا؟ ڇا اسان کي روزانو ڪچندڙ جنازن مان عبرت حاصل نٿي ٿئي، ڇا اسان بيماري جي بستري تي سسڪندڙ مريضن کان سبق حاصل نٿا ڪيون؟ ڇا اسان تنگ ۽ اونداهي قبر کي وساري ڇڏيو؟ يا ڇا اسان منڪر نڪير جي سوالن جا جواب ڏئي سگهنداسين؟ ڇا قيامت جي ڏينهن اسان کان حساب ڪتاب نه ٿيندو؟

منا ثنا اسلامي پائرو! غفلت جي خواب کان جاڳڻ کپي، ان کان پهريان جو موت جو ملائڪ اسان جي زندگي جو رشتو هن دنيا کان هميشه هميشه جي لاءِ ڪٽي رکي ڇڏي، تنهنڪري جاڳي پئو! ۽ اٿو ۽ بين اسلامي پائرن کي به بيدار ڪريو! نه ته ياد رکو، ڪٿي ائين نه ٿئي!!

نه سمجهو گے ٿو مٿ جاو گے اے مسلمانو!

تمهاري داستاں تک بهي نه هوگی داستاڻوں میں

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

12 مَدَنِي ڪَمَن مان هڪ مَدَنِي ڪَم ”صدا۽ مَدِين“

منا ثنا اسلامي پائرو! بي پردگي جي آفت کان نجات جي لاءِ، اکين ۽ بين عضوئن جو ڦٽل مدينه لڳائڻ جي مَدَنِي سوچ ماڻڻ، شرم ۽ حيا جو پيڪر بڻجڻ ۽ پنهنجي گهر وارن کي به پردي جو ڏهن ڏيڻ جو طريقو سکڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي مَدَنِي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”صدا۽ مدينه“ لڳائڻ به آهي. دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول ۾ مسلمانن کي نماز فجر جي لاءِ جڳائڻ کي ”صدا۽ مدينه“ لڳائڻ

چوندا آهن. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلسِ شوريٰ جي طرفان 12 مدني ڪمن مان هن مدني ڪم جو رسالو رسالو بنام "صدا۽ مدينه" به منظرِ عام تي اچي چڪو آهي.

"صدا۽ مدينه" جي برڪت سان نمازِ تهجد جي سعادت ملي سگهي ٿي.

"صدا۽ مدينه" جي برڪت سان نماز جي حفاظت ٿيندي آهي.

"صدا۽ مدينه" جي برڪت سان مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبيرِ اوليٰ سان

فجر نماز جي ادائينگي ٿي سگهي ٿي.

"صدا۽ مدينه" جي برڪت سان "نيڪي جي دعوت" ڏيڻ جو ثواب به حاصل

ڪري سگهجي ٿو.

"صدا۽ مدينه" جي برڪت سان دعوتِ اسلامي جي نيڪ نامي ۽ تشهير

ٿيندي.

"صدا۽ مدينه" لڳائڻ وارو باربار مُسلمانن کي حج ۽ منو مدينو ڏسڻ جي

دُعا ڏيندو آهي، الله پاڪ گهريو ته اهي دُعائون، ان جي حق ۾ به قبول

ٿينديون.

"صدا۽ مدينه" ۾ پيدل هلڻ جي برڪت سان صحت به سٺي ٿيندي.

صدا۽ مدينه لڳائڻ (يعني مسلمانن کي فجر نماز جي لاءِ بيدار ڪرڻ)

صحابه جي سُنَّتِ آهي جيئن اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروقِ اعظم

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نمازِ فجر جي لاءِ ماڻهن کي جاڳائيندي مسجد تشریف فرما ٿيندا ها.

(طبقات ڪبري، ذڪرِ استخلافِ عمر، ۳/۲۶۳ مفهوماً) اچو ترغيب طور صدا۽ مدينه لڳائڻ جي هڪ

مدني بهار ٻڌو ۽ خوش ٿيو، جيئن ته

سرڪار صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه مان سڏ ٿيو!

نينگ موڙ (قصور پنجاب) جي علاقي اله آباد جي مقيم اسلامي پيءُ جيڪو

دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ته هو، پر مدني ڪمن ۾ سُستي

جو شڪار هو. حُسنِ اتفاق سان مُحَرَّمُ الْحَرَامِ 1431 هـ بمطابق جنوري 2010 ء

تي دعوتِ اسلامي جي ڊويزن مُشاوَرَت جي ذميدار اسلامي پيءُ سان ان جي

ملاقات ٿي، جڏهن انهن کي هن جي مدني ڪمن ۾ دلچسپي نه هئڻ جي خبر پئي ته انفرادي ڪوشش ڪندي نه صرف مدني ڪم ڪرڻ جو ذهن ڏنو بلڪ صدا ۽ مدينه جي پابندي ڪرڻ جي ترغيب به ڏياري، (مسلمانن جي خير خواهي ڪندي انهن کي نماز فجر جي لاءِ جاڳائڻ کي دعوت اسلامي جي مدني ماحول ۾ ”صدا ۽ مدينه لڳائڻ چوندا آهن“) ۽ ان باري ۾ انهن شيخ طريقت، امير اهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ جو فرمان ”صدا ۽ مدينه ڏيکاري مدينو“ به ٻڌايو. اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ عَزَّوَجَلَّ ان جو ذهن بڻجي ويو ۽ مديني جي حاضريءَ جي اميد تي اڳين ڏينهن کان ان تي عمل ڪرڻ شروع ڪري ڇڏيو. صدا ۽ مدينه ڇا لڳائڻ شروع ڪئي ان تي ته الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جو ڪرم ٿي ويو. ان جا پاڳ کلي پيا، قسمت جو ستارو ائين چمڪيو جو ان کي انهيءَ سال بارگاهِ مصطفيٰ صَلَّى اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جي حاضري جو شرف حاصل ٿيو. وڌيڪ ڪرم اهو جو صدا ۽ مدينه جي برڪت سان ان جي وڏي پاءُ کي به حج جي سعادت نصيب ٿي، حج دوران شيخ طريقت، امير اهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ سان بيعت ٿيڻ جو شرف به ملي ويو.

پُروَس بنا مجھ کو جت ميں اُن کا خدائے محمد برائے مدينه
لگا فجر ميں بھائی گھر گھر پہ جاڪر ذرا دل لگا کر ”صدائے مدينه“

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

ڪامل مومن جي سڃاڻپ

منا منا اسلامي ڀائرو! ياد رکو! ته بدنگاهي انسان کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪٿي جو نه ٿي ڇڏي. ان جي سبب سان ٻانهو الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانين ۾ وڏي ويندو آهي. هر وقت ان جي دل ۽ دماغ ۾ شيطان سمايل هوندو آهي، عجيب بي سکوني جو عالم ان تي طاري رهندو آهي، نفساني خواهشات ۽ خيالات ان تي غالب رهندا آهن، نفس جي تسڪين جي لاءِ اهو وڌيڪ هلاڪت وارن گناهن ۾ مبتلا ٿي ويندو آهي مثلاً بدڪاري وغيره کان علاوه پنهنجي هٿن سان پنهنجي جواني برباد ڪرڻ سان به پاسو ناهي ڪندو. بدنگاهي ڪرڻ واري

ڪي جيڪڏهن خبر پئجي وڃي ته ڪو غير مرد ان جي ماءُ، پيٽ، زال يا ڌيءَ کي بري نظر سان ڏسي رهيو آهي ته ان جي غيرت کي جوش ايندو آهي ۽ ڪاوڙ ۾ اچي ڪري ڏسڻ واري کي اهڙو ڏليل ڪندو آهي ڪڏهن مارڻ تي به لهي ايندو آهي، انهيءَ تي بس نه آهي بلڪ ڪڏهن ڪڏهن ته نوبت قتل ۽ لڙائي تائين پهچي ويندي آهي ۽ ڪيئي سالن تائين ٻنهي خاندانن جي ڏشمني هلندي رهندي آهي ۽ ڪيتريون ئي جانيون ضائع ٿي وينديون آهن، ڪيترا ٻار يتيم ٿي ويندا آهن، ڪيتريون ئي عورتون بيوه ٿي وينديون آهن، قيدوبند جون سلاخون ڪيئي ڪيئي سال پنهنجن کان پري ڪري ڏلت ۽ رُسوائي جي ويراني ۾ ڌڪي ڇڏينديون آهن. پر جڏهن اهو خود بدنگاهي ڪري ٿو يا بدڪاري جو ارادو ڪري ٿو ته ان وقت اهو ڇو وساري ويندو آهي جنهن کي اهو ڏسي رهيو آهي يا جنهن کان بُرائي جو ارادو رکي ٿو اها به ڪنهن جي ماءُ، پيٽ، زال يا ڌيءَ هوندي. اچو! هن باري ۾ هڪ نصيحت آموز حڪايت ٻڌو ۽ عبرت جا مدني گل چونديو، جيئن ته

بيباڪ نوجوان جي توبه

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”بمس ڪيا هوگيا به“ جي صفحي نمبر 5 تي آهي: صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان درٻارِ مصطفيٰ ۾ مني مني آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ڊيدار جي دولت سان فيض ياب ٿي رهيا ها ته هڪ خوبصورت نوجوان بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيو جنهن هاڻي هاڻي جواني جي حدن ۾ قدم رکيو هو ۽ ڪجهه ائين عرض ڪيو: ”يا رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مون کي بدڪاري (Adultery) جي اجازت ڏيو.“ ان جي هن بيباڪي ۽ جرئت تي تمام صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان حيران ٿي ويا. ان ڪري ان نوجوان کي بارگاه نبوت جي آداب جو لحاظ نه ڪرڻ جي ڪري ڌڙڪا ڏيڻ لڳا ته محبوبِ رَبِّ اڪبر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن کي ان نوجوان کي ڪجهه چوڻ کان منع ڪري ڇڏيو ۽ ارشاد فرمايائون: ان کي منهنجي ويجهو اچڻ ڏيو. اهو نوجوان معاملي جي حساس هئڻ جي پروا ڪرڻ بغير اڳتي وڌيو

تہ پاڻ ﷺ ان نوجوان کي پاڻ وٽ ويهاري وڌي نرمي ۽ محبت ۽ شفقت سان ڪجهه ائين نيڪي جي دعوت ارشاد فرمائي: اي نوجوان! اهو ته ٻڌاءِ ته جيڪڏهن ڪو شخص تنهنجي ماءُ سان ائين ڪري ته ڇا توکي سنو لڳندو؟ نوجوان (غيرت وچان) ڪجهه ائين عرض گذار ٿيو: نه نه! الله جو قسم! يا رسول الله ﷺ! منهنجي جان اوهان تي قربان مان هر گز اهو پسند نه ڪندس. ته پاڻ ﷺ ارشاد فرمائون: جيڪڏهن توکي هي پسند نه آهي ته ڪو تنهنجي ماءُ سان ائين ڪري ته ٻيا به اهو پسند نٿا ڪن ته ڪو انهن جي ماءُ سان ائين ڪري. پوءِ پاڻ ﷺ پڇيائون: ڇا توهان پنهنجي ڌيءَ جي لاءِ ان کي پسند ڪريو ٿا؟ چيائين: مان اوهان تي قربان ٿيان منهنجا آقا! هر گز نه. ارشاد فرمائون: ٻيا ماڻهو به پنهنجي ڌيئرن جي لاءِ ان کي پسند نٿا ڪن. وري پڇيائون: ڇا پنهنجي پيٽ جي لاءِ ان کي پسند ڪيو ٿا؟ عرض ڪيائين: مان اوهان تي قربان! خدا جو قسم! هر گز نه. ارشاد فرمائون: اهڙي طرح ٻيا ماڻهو به پنهنجي پيئرن جي لاءِ ان کي پسند نٿا ڪن. پوءِ پاڻ ﷺ پڇي ۽ ماسيءَ جي باري ۾ به اهي ئي سوال ان نوجوان کان پڇا ڪيائون ته هر پيري ان نفي ۾ ئي جواب ڏنو ۽ سرڪار ﷺ ﷺ به ان کي هڪ ئي ڳالهه سمجهائي ته جڏهن تون اهو نٿو پسند ڪرين ته ڪو انهن سان اهڙي نازيبا حرکت ڪري ته ياد رک جنهن عورت سان تون اها حرکت ڪندين ته اها به ته ڪنهن جي ماءُ، ڌيءَ، پيٽ، پڇيءَ يا ماسيءَ هوندي. الله پاڪ جي پياري حبيب ﷺ جي انفرادي ڪوشش جي نتيجي ۾ ان نوجوان جي سمجهه ۾ اها ڳالهه اچي وئي پر سرڪار نامدار، مديني جي تاجدار ﷺ ان تي مزيد ڪرم فرمائيندي ان جي سيني تي پنهنجو مبارڪ هٿ رکي بارگاه خداوندي ۾ عرض ڪيو: اي رب ڪريم! ان جا گناه بخشي ڇڏ، ان جي دل کي پاڪ ڪري ڇڏ ۽ ان جي شرمگاه جي حفاظت فرما. پوءِ ان دُعا جي برڪت سان اهو نوجوان سڄي جمار ان بُري ڪم کان بيزار رهيو. (مسند احمد، ۲۸۵/۸، حديث: ۲۲۲۷۴، ملقطاً و ملخصاً)

الله هم کو فضل سے عقلِ سليم دے شرم و حیا تو بہرِ رسولِ کریم دے

(غیبت کی تباہ کاریاں، ص ۳۶۳)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان! رسولِ اڪرم صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيتري پياري ۽ دلنشين انداز ۾ ان نوجوان کي اها ڳالهه سمجھائي ته جهڙي نموني تون هن ڳالهه کي پسند نٿو ڪرين ته ڪوئي شخص توهان جي ان محرم عورتن (يعني جن کان نڪاح حرام آهي) سان ان طرح جو ڪم ڪري، اهڙي طرح ڪو ٻيو شخص به پنهنجي ان محرم عورتن سان ان طرح جي بُري حرڪت هرگز پسند نه ڪندو. جڏهن توهان پنهنجي لاءِ هن ڳالهه کي پسند نٿا ڪريو ته ٻين جي لاءِ ان کي ڪيئن پسند ڪري سگهو ٿا؟ چو ته توهان جنهن سان اهو ڪم ڪندو هو به ته ڪنهن جي ماءُ، ڪنهن جي پيٽ، ڪنهن جي ڌيءَ، ڪنهن جي زال، ڪنهن جي ماسيءَ، ڪنهن جي پٽيءَ هوندي.

سرڪارِ مدينه صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو اهو مُبارڪ اندازِ تاثير جو تير بڻجي ان جي دل ۾ اهڙي طرح پيوست ٿيو جو هو نه صرف پنهنجي بي باڪي تي شرمسار ٿيو بلڪ هميشه بدڪاري کان به پاسو ڪري ورتائين ۽ پياري آقا صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دُعا جي برڪت سان جيستائين زندهه رهيو ڪڏهن به ان فعل جو تصور تائين نه ڪيو.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مجلس تربيت گاه براءِ اسلامي پينرون

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عاشقانِ رسولِ جي مَدَنِي تحريڪِ دعوتِ اسلامي شرم ۽ حيا کي فروغ ڏيڻ، بي پردگي جي زوردار سيلاب کي روڪڻ ۽ بي حياتي جهڙي بُرائي کي پاڙان ختم ڪرڻ جي لاءِ مسلسل ڪوشش ڪري رهي آهي ۽ ان مقصد جي لاءِ دعوتِ اسلامي مختلف شعبا قائم ڪيا آهن،

انهن شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس مدني تربيت گاه براءِ اسلامي پيڻرن“ به آهي. اها مجلس اسلامي پيڻرن کي 12 ڏينهن جا مختلف ڪورسز مثال طور خصوصي اسلامي پيڻ ڪورس، فيضانِ قرآن ڪورس، فيضانِ نماز ڪورس ۽ مدني ڪورسز ڪرائي ٿي. انهن ڪورسز ۾ فقه، تجويد، عقائد، سُنتن ۽ آداب، خصوصي اسلامي پيڻرن ۾ مدني ڪم ڪرڻ جو طريقو، فيضانِ سوره نوره (تفسير)، سُنتون ۽ آداب، نماز جا مسئلا ۽ مخصوص سورتون ياد ڪرائڻ جو سلسلو ٿيندو آهي. جيڪڏهن اسان به چاهيون ٿا ته اسان جي گهر مان به بي پرڌگي جي نحوست جان چڏي، شرعي پرڌي جون مدني بهارون اچي وڃن، گهر جون عورتون به مدني ماحول ۾ اچي وڃن، اهي به دعوتِ اسلامي جي مدني ڪمن ۾ مشغول ٿي وڃون ته براه ڪرم! پنهنجي شهر/علاقائي جي ذم دارانِ دعوتِ اسلامي سان رابطو ڪري انهن کي اسلامي پيڻرن جي مدني تربيت گاهن ۾ ٿيڻ وارا مختلف مدني ڪورسز ڪرايو جيترو وقت ڏيندو، الله پاڪ جي رحمت کان اُميد آهي ته انهيءَ قدر علمِ دين سڪڻ جو موقعو ملي ويندو.

الله ڪريم ”مجلس مدني تربيت گاه براءِ اسلامي پيڻرن“ کي وڌيڪ چاهت سان دين جي خدمت ڪندي رهڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

تم جانتو هو ڪيا هه به دعوتِ اسلامي فيضانِ مدينه هه فيضانِ مدينه هه

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

”ويلنٽائن ڊي“ جون خرابيون

منا منا اسلامي پائرو! اڄڪلهه مسلمانن جي عملي حالت ڪافي خراب ٿيندي پئي وڃي مسلمان ديني تعليمات کي چڏي اغيار جون عادتون ۽ طور طريقا اپنائڻ ۾ وڏو فخر محسوس ڪري ٿو خاص ڪري انهن جي خاص ڏيهائڙن کي

ملهائڻ جي لاءِ خوب پيسو برباد ڪري، وقت ضائع ڪري ۽ بدنگاهي، شراب نوشي ۽ بدڪاري جهڙن گناهن ۾ ٿورو به شرم محسوس نٿو ڪري. اهڙين ئي برائين جو ارتڪاب ”ويلنٽائن ڊي“ جي موقعي تي به سرعام ڪيو ويندو آهي. هن ڏينهن ماڻهو تمام شرعي حدن کي اورانگهي خوب گناهن جو بازار گرم ڪندا آهن. هن ڏهاڙي کي ملهائڻ جو انداز هي هوندو آهي ته نوجوان چوڪرا ۽ چوڪريون بي پردگي ۽ بي حياتي سان ميل ملاپ، تحفا سوڪڙين جي ڏي وٺ کان وٺي فحاشي ۽ عرياني جي هر قسم جو مظاهرو ڪلي عام يا لڪي چوري جنهن جو جيترو وس هلي ٿو عام ڏٺو يا ٻڌو ويندو آهي، گفٽ شاپس (gift shops) ۽ گلن جي دڪانن تي رش ۾ اضافو ٿي ويندو آهي ۽ انهن شين کي خريدار وارا به نوجوان چوڪرا ۽ چوڪريون هونديون آهن. ويلنٽائن ڊي جي موقعي تي عام ڏينهن جي مقابلي ۾ هوٽلن جون بڪنگون وڌي وينديون آهن. شراب جو (مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) تمام گهڻو ڪاروبار ٿيندو آهي سمنڊ جي ڪناري تي بي پردگي ۽ بي حياتي جو هڪ نئون سمنڊ ڏسڻ ايندو آهي.

اهي ملڪ جتي غير مسلم مذهبي ۽ اخلاقي پابندين کان آزاد رهن ٿا ۽ بي حياتي جي ڪمن کي اتي هر طرح جي قانوني چوٽ حاصل آهي ان ڏينهن جي ڌمچر مچائڻ، گوڙشور ڪرڻ کان بعض اوقات اهي به پريشان ٿي ويندا آهن ۽ ان جي خلاف بعض اوقات ڪٿي ڪٿي دٻيل احتجاج جي صڌاء به بلند ٿيندي رهندي آهي. وڏي ڏک ۽ افسوس جي ڳالهه هي آهي ته هن ڏينهن کي غير مسلمن جيان بي حياتي سان ملهائڻ وارا گهڻا مسلمان به الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عطا ڪيل پاڪيزه احڪامن کي نظر انداز ڪندي ڳلم ڪلا گناهن جو ارتڪاب ڪري نه صرف پنهنجي اعمال نامي جي سياهي ۾ اضافو ڪندا آهن بلڪ مسلم معاشرتي جي پاڪيزگي کي به ان بي هودگين سان ناپاڪ ۽ آلوده ڪندا آهن. بدنگاهي، بي پردگي، فحاشي ۽ عرياني، اجنبِي چوڪري چوڪرين جو ميل ملاپ، ڪل پوڳ، ان ناجائز تعلق کي مضبوط رکڻ جي لاءِ تحفن جو ڏي وٺ ۽ اڳتي بدڪاري تائين جون برائيون هي

سڀ اهي ڳالهيون آهن جيڪي ان گناهن واري ڏينهن زور ۽ شور سان جاري رهنديون آهن ۽ انهن سڀني شيطاني ڪمن جي ناجائز ۽ حرام هئڻ ۾ ڪنهن مسلمان کي ٿورو به شبو نٿو ٿي سگهي ڇو ته قرآن ڪريم جي روشن آيتن ۽ نبي ڪريم ﷺ جي واضح ارشادن سان هنن ڪمن جو حرام هجڻ ثابت آهي. ان ڪري اسان کي گهرجي ته اسان ان طرح جي سمورين برائين کان بچون ۽ الله ڪريم کي راضي ڪرڻ وارن ڪمن ۾ لڳي وڃون. رب ڪريم اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

رسالو ”استنجا ڪرڻ جو طريقو“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! شرعي احڪامن جو علم نه هئڻ ۽ ڪجهه بي احتياطي ڪرڻ جي ڪري ڪي ماڻهو استنجا ڪندي وقت پنهنجا ڪپڙا ۽ پنهنجو جسر نا پاڪ ڪري وٺندا آهن ۽ بعد ۾ انهن کي پاڪ ڪرڻ جو خيال به ناهي ايندو. تنهنڪري پاڪي ۽ ناپاڪي جو علم حاصل ڪرڻ هڪ مسلمان جي لاءِ بيحد ضروري آهي. ان جو هڪ بهترين ذريعو مڪتبه المدينه جي ٻين ڪتابن ۽ رسالن سان گڏوگڏ هن رسالي ”استنجا ڪرڻ جو طريقو“ جو مطالعو ڪرڻ به بيحد مفيد آهي. هن رسالي ۾ * استنجا ڪرڻ جو طريقو * رفع حاجت جي لاءِ ويهڻ جو طريقو * ٽالٽ پيپر استعمال ڪرڻ جا نقصان * ڪهڙي پاڻي سان استنجا ڪرڻ منع آهي * ڪرسي ٽما ڪمڊ تي ويهڻ بابت خطرن جو انڪشاف * بيت الخلا ۾ ويڃڻ جون نيتون * ۽ ان جي علاوہ ٻيو گهڻو ڪجهه بيان ڪيو ويو آهي. تنهنڪري اڄ ئي مڪتبه المدينه تان هن ڪتاب کي هديهءَ حاصل ڪيو ۽ ان جو مطالعو پاڻ به ڪيو ۽ ٿي سگهي ته ٻين اسلامي ڀائرن کي به ترغيب ڏياريو. هن ڪتاب کي دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منامنا اسلامي ڀائرو! اسان ٻڌو ته

* بدنگاهي بدڪاري کي ڦهلائڻ جو ذريعو آهي، * قرآنِ ڪريم مسلمانن کي نگاهن جي حفاظت جو درس ڏي ٿو * ڪثير احاديثِ مبارڪه ۾ بدنگاهي کان بچڻ جي ترغيب ۽ تاڪيد ارشاد ٿي آهي * نگاهن جي حفاظت ڪرڻ ۾ دل جي پاڪيزگي آهي * بدنگاهي ڪرڻ الله پاڪ ۽ رسولِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضي جو سبب آهي * الله وارا نگاهن جي حفاظت جي معاملي ۾ تمام گهڻا حساس هوندا هئا، * بدنگاهي جي سزا ڪڏهن ته دنيا ۾ ئي ملي ويندي آهي، * بدنگاهي انسان کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڏليل ۽ رُسوا ڪرائڻ جو سبب آهي، * بدنگاهي ڪرڻ وارا عجيب بي سکوني ۾ مبتلا رهند آهن.

الله ڪريم تمام مسلمانن کي بدنگاهي ۽ بي پردگي جي تباه ڪارين کان

محفوظ فرمائي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن

مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصابح، ڪتاب الايمان، باب

الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175)

سنڌين عام ڪرين وين ڪا هم ڪام ڪرين نيك هو جائين مسلمان مدينه والے

صَلُّوْا عَلَيَ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

زينت جون سنڌون ۽ آداب

اچو! مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”سنڌون ۽ آداب“ صفحي نمبر 78 تان زينت (سينگار) جون سنڌون ۽ آداب ٻڌون ٿا: * انسان جي وارن جي چوٽي ناهي عورت

پنهنجي وارن ۾ ٻڌي، اهو حرام آهي. حديث مبارڪ ۾ ان تي لعنت آئي بلڪ ان تي به لعنت آئي آهي جنهن ڪنهن ٻي عورت جي مٿي ۾ انساني وارن جي چوٽي ٻڌي. (درمختار، ڪتاب الحظر والاباحه، باب في النظر والمس، ۹/۶۱۴ تا ۶۱۵) * جيڪڏهن اهي وار جنهن جي چوٽي ٺاهي وئي پاڻ ان عورت جا پنهنجا وار ئي آهن جنهن جي مٿي ۾ لڳائي وئي تڏهن به ناجائز آهي. (درمختار، ڪتاب الحظر والاباحه، ج. ۹، ص. ۶۱۴ تا ۶۱۵) * ڪجهه ماڻهو چوڪرن جا به ڪن توپائيندا آهن ۽ والي وغيره پارائيندا آهن اهو ناجائز آهي. يعني چوڪرن جو ڪن توپڻ به ناجائز ۽ ان ۾ زيور پائڻ به ناجائز. (ردالمحتار، ڪتاب الحظر والاباحه، فصل في اللبس، ۹/۵۹۸ ملخصاً) * عورتن جي هٿن پيرن تي ميندي لڳائڻ جائز آهي، ننڍن ٻارن جي هٿن پيرن تي ميندي هڻڻ ناجائز آهي، ٻارڙين کي ميندي هڻڻ ۾ حرج ناهي. (ردالمحتار، ڪتاب الحظر والاباحه، فصل في اللبس، ۹/۵۹۹ ملقطاً) حضرت سيدنا ابوهريره رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته مديني جي تاجدار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم وٽ هڪ مُحخٽ (يعني ڪڙو) حاضر ڪيو ويو، جنهن پنهنجا هٿ ۽ پير مينديءَ سان رنگيا هئا. ارشاد فرمايائون: ان جو ڇا حال آهي؟ (يعني ان ڇو ميندي هنئي آهي؟) ماڻهن عرض ڪيو: هي عورتن جي نقل ڪري ٿو، اسان جي مني مديني آقا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم حڪم فرمايو ته ”هن کي شهر بدر ڪري ڇڏيو، تنهن ڪري ان کي شهر بدر ڪيو ويو، مدينهءَ منوره مان ڪڍي ”تقيع“ (مديني پاڪ جي ويجهو مقام) ڏانهن موڪليو ويو. (ابو داود، ڪتاب الادب، باب في الحكم في المخنثين، حديث: ۴۶۸ / ۴۹۲۸، ۴) جهڙي طرح مردن کي عورتن جي نقل ڪرڻ جائز ناهي، اهڙي طرح عورتون به مردن جي نقل نه ٿيون ڪري سگهن. جيئن ته حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهم کان روايت آهي ته رسول اڪرم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم لعنت فرمائي، زانه مردن تي جيڪي عورتن جهڙي صورت بڻائن ۽ مردانه عورتن تي جيڪي مردن جهڙي صورت بڻائن. (مسند امام احمد، مسند عبد الله بن عباس، حديث: ۱/۲۲۶۳، ۵۴۰) * عورتون پنهنجن مڙسن جي لاءِ جائز شين سان، پر گهر جي چوڌيواريءَ ۾ سينگار ڪن پر ميڪ اپ ڪري ۽ ٺهي ٺڪي گهر کان ٻاهر نه نڪرن چوٽه اسان جي پياري آقا صلى الله تعالى عليه وآله وسلم فرمايو: ”عورت پوري جي پوري عورت (يعني لڪائڻ جي شيءِ) آهي جڏهن ڪا

عورت ٻاهر نڪرندي آهي ته شيطان ان کي جهاتي پائي ڏسندو آهي. (ترمذي، ڪتاب
الرضاع، باب (۱۸)، حديث: ۳۹۲/۱۱۷۶، ۲)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڙ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل
ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن
جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو
هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ
سنتن پريو سفر آهي.

خوب خود داريا، اور خوش اخلاقيات آيئ سیکھ لیں، قافلے میں چلو
(وسائل بخشش مرمم، ص ۷۶)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

(3) رَحْمَتِ جاستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

جيڪو هي دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇه لک دُڙود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُڙود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُڙود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صَدِيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُڙود پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

(6) دُڙُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁴

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125

4... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ اَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا، حلیم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305